

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 62. Linkopingensis Episcopi constantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

§. LXII.

Sæc. XVI.
A.C. 1527.*Lincopingensis Episcopi constantia.*

Ad hæc Petrus Arosiensis Episcopus, aliusque Prælati respondit, quod Regis mandato sese subicere parati essent. Horum verborum indignitate Lincopingensis Episcopus tantopere commovebatur, ut ei palam declararet, nonnisi a stultis, atque insensatis hominibus ejusmodi consilia ac verba expectari posse. „ Si nobis, prosequeretur Episcopus, Rex bona nostra vi eriperet, re voluerit, eripiat, per me licet, id tamen nobis consentientibus nunquam faciat; & si demum nos ad villium mancipiorum conditionem redigat, num propterea Ecclesiæ libertatem ore & opere tueri non audebimus? „ Ceteri hoc sermone excitati in eandem cum Episcopo sententiam abibant, ac juramento spondebant, se semper summi Pontificis obsequio addictos fore, nec unquam quamdiu vita superstites essent, ullum Lutheranæ hæresis articulum adoptaturos; interim vero, salva Religione, tempori cessuros, donec vera Religio prævaleret, ut brevi fore sperabant. Verum haud diu firma perstitit pia eorum voluntas; cum

Loccen. l.cit.

Sæc. XVI.
A.C. 1527.

enim Rex in quodam conventu proposuisset, ærarium hostium invasionibus necnon ambitione Præfulum atque Episcoporum esse exhaustum, ac proin ad belli expensas, Legationes, arcium munitiones, Regii Principis nuptias, Aulicorum sustentationem, necnon ad præmia Nobilibus, & de regno bene meritis debita, Regi nova suppeditanda esse subsidia, facile tam Nobiles, quam plebæi amplioris præmii spe pelli, una omnes lubenti animo Regis petitioni concesserunt.

Solus Lincopingensis, cujus constantiam, animique firmitatem ceterorum ignavia minime corruperat, intrepide Regi sese opposuit, „Rex potentissime, „ inquit, tibi tanquam supremo Principi „ nostram fidem, obedientiam, ac submissionem jurato obstrinximus, ea tamen lege, ne nobis quicquam præcipias, quod Conciliis, ac summorum Pontificum Decretis adversetur; nobis integrum non est Ecclesiarum Patrimonium, & bona nostra, quæ ad illas spectant, alienare; tenemur non modo dare Cæsari, quæ sunt Cæsaris, sed etiam Deo, quæ sunt Dei. „ Rex hujus sermonis vi tactus, ad Senatores suos, Proceresque se convertit, eorumque sententiam rogavit, sciscitatus, quid ipsis de Episcopi oratione videre-

deretur? Ad hæc Turcio Hanfonijs, Sæcul. XVI.
A.C. 1527.
quem Loccenius Turro-Joannem appel-
lat, supremus Marefcallus ceterorum
nomine perorans inquit, æqua funt Lin-
copignensis Epifcopi verba, idem etiam
omnes mei focii fentiunt. His Rex
magis adhuc ira accenfus, non fine ſto-
macho confeffum reliquit, atque ad ar-
cem feſe recepit.

§. LXIII.

*Supremus Marefcallus cum ceteris feſe
ſubmittens.*

Verum Turcio Hanfonijs biduo poſt
Nobilium, Senatus, populique pre-
cibus expugnatus, Regis voluntati ces-
ſit: mox vero ad Regem decerneban-
tur inter Proceres nobiliſſimi, qui ejus
iram placarent, rogarentque omnium
nomine, ut ad comitia redire velit. Si-
mulabat primo Guſtavus eorum votis
reluctari, verum quarto poſt die ad con-
ventum reverſus eſt, ubi cuncta ad ejus
ſententiam gerebantur.

§. LXIV.

*Edictum pro Rege ſancitum, moxque
effectui dandum.*

Igitur promulgatur edictum, quo Epis-
copis divitiarum copiam imminuere

S 5

ſan-